

NAGOVOR

pri

slavnosti sedemdesetletnice

velečastitega gospoda

Dr. Janeza Bleiweisa

v Ljubljanski čitalnici

dné 19. novembra 1878.

Zložila gospa

LJUZICA PESJAKOVA,

govorila gospa

ALBINA VALENTOVA,

PK 23828

395062988

D 2988/1950

¶ nes sili in sili hvaleče vse k Tebi,
Nij konca voščil in presrčnih željá,
A česar besedi nij možno izreči
Oznanja Ti góvor razločni solzá.

Deset krat vže sedem Ti let si dovršil
In čas premaguješ z oblastno rokó;
Stebér si še vedno Ti nepremagljivi,
Na kateri očina opira glavó.

Življenja so trnjeve steze Ti bile,
A Ti si popotnik junaški srčán!
Plašilo Te nij silovito skalovje;
Vstavljále zapreke so Tebe zamán.

Zasedal nasprotnik Te je in poskušal,
Da ljuto bi srce Ti zvesto zadél;
Prenašal pokojno si njega napade,
Za národ, za svoje prerad si trpél.

Vse to Te motilo v težavnem nij delu,
Prevedno si snovo nabiral mirnó,
Ter zidal iz nje domoljubju svetišče,
Ki bode slavilo Te večno glasnó!

Pozív si dovršil, namén je dosežen,
Slavjanski se klanja hvaležen Ti svet.
Še tujec Te čísla, a dom neizmerne
Ljubezni in hvale je živo ogret.

Glej, žene slovenske i venec smo spléle,
Ter svoje v peresca vpisále imé.
O sprejmi ga milo! ker v slehrnem spisu
Čestita razvneto Ti vdano srcé.

In žene slovenske goreče želimo,
Naj vrača in vrača denašnji se dan;
Ostani še dolgo, oj, oča domovja
Uzòr stanovitosti, čast mu in bran!

